

De vez en cuando la vida —Joan Manuel Serrat i el Segle d'or

Palau Fronteres

Dilluns, 8 de maig de 2023 – 20 h

Sala de Concerts

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Mariana Flores, soprano

María Hinojosa Montenegro, soprano

David Sagastume, contratenor

Valerio Contaldo, tenor

Hugo Oliveira, baix

Cappella Mediterranea

Leonardo García Alarcón, orgue, clave i direcció

Lucas R. de Ribayaz (1626- 1677)

Xacara por primo tono

Joan Manuel Serrat (1943) - Arr. Quito Gato

De vez en Cuando La vida

Francesc Valls (1665/71- 1747)

Esta vez Cupidillo

Joan Manuel Serrat - Arr. Quito Gato

Pare

Romance de Curro el Palmo

Frederic Mompou (1893-1987)

Musica Callada

Joan Baptista Cabanilles (1644 - 1712)

Mortales que Amáis

Popular Catalana - Arr. Quito Gato

La cançó del ladre

José Marin (1618- 1699)

Ojos pues me desdeñáis

Mateu Fletxa, el vell

La Bomba

Popular Catalana - Arr. Quito Gato

La presó de Lleida

Mateo Romero (ca 1575-1647)

Romerico florido

Joan Manuel Serrat - Arr. Quito Gato

Aquellas pequenas cosas

Mediterráneo

Durada aproximada del concert: 76 minuts, sense pausa.

#popular #nousformats

Poema

mudances

canviar de casa, abandonar
trossos de sentit en una
arquitectura, desendreçar
l'ara, fer de l'instant
memòria, fer un tall precís
entre el desig i
l'abast, pensar la mà,
no desplegar-la sobre el cos
altre, desterrar uns
fonaments, ofegar una
llum, altre enllà de la nosa.

cloure, i de nou.

Eduard Escoffet

El terra i el cel (LaBreu Edicions, 2013)

Avançament de temporada
2023–2024

Palau
de la Música
Catalana

—Palau 100

19.10.23

Ensemble Pygmalion & Pichon
—*Requiem* de Mozart

26.10.23

London Symphony Orchestra
& Pappano
—*Així parlà Zaratustra* de Strauss

21.11.23

Orquestra Nacional de Lió
& Znaider
—*Simfonia núm. 1* de Brahms

21.12.23

Accentus, Insula Orchestra
& Equilbey
—*El Messies* de Händel

22.01.24

Orquestra Filharmònica
de Dresden & González
—Mahler i Strauss

13.02.24

Balthasar Neumann
& Hengelbrock
—*Requiem* de Brahms

14.02.24

Balthasar Neumann
& Hengelbrock
—*Lobgesang* de Mendelssohn

18.03.24

Monteverdi Choir, English
Baroque Soloists & Gardiner
—*Israel a Egipte* de Händel

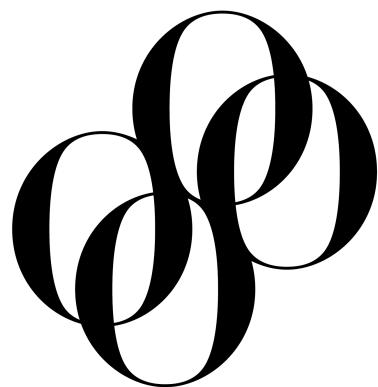
22.04.24

Philharmonia Orchestra
& Gardiner
—*Sisena* de Dvořák

28.05.24

Los Angeles Philharmonic
& Dudamel
—*Simfonia del Nou Món*
de Dvořák

Abona't a Palau 100 (10 concerts) a partir de 202 euros a
www.palaumusica.cat i a Taquilles del Palau.
Abonaments a la carta a la venda a partir del 15 de maig.
Entrades individuals a la venda a partir del 29 de maig.

Comentari

Joan Manuel Serrat viatja al barroc

Des que Joan Manuel Serrat es va presentar per primera vegada a l'Argentina, el 1969, al programa de televisió *Sábados circulares* que presentava Pipo Mancera, *el Noi del Poble-sec* va establir un estret lligam no únicament amb l'Argentina, sinó amb tot Llatinoamèrica que ha perdurat en el temps. Per a molts argentins, Serrat forma part de la banda sonora de la seva vida i el clavecinista i director d'orquestra Leonardo García Alarcón n'és un exemple. Ell va descobrir la música de Joan Manuel Serrat a casa del seu oncle Alberto, on també va conèixer el *Requiem* de Mozart, la *Passió segons sant Mateu* de Bach, els valsos de Chopin i les *Escenes de nens* de Schumann, entre moltes altres grans obres de la música clàssica. El Barroc, el Classicisme i el Romanticisme es barrejaven amb les cançons del Noi del Poble-sec; temes que formen part de la banda sonora de la seva vida i als quals ret homenatge en aquest programa de concert mestís, en el qual es donen la mà les obres del Barroc amb les cançons de Serrat, arranjades per a l'ocasió en un estil barroc i per a una formació instrumental típica del segle XVII, la qual cosa contribueix a connectar-les amb les partitures renaixentistes i barroques que les acompanyen.

Les cançons de Serrat, a més de ser arranjades per a una orquestra barroca, han estat transcrits per a tessitures diferents de com van ser creades, i fins i tot una, l'emblemàtica *Mediterráneo*, ha estat transformada en un madrigal polifònic a l'estil del segle XVI. I, així, es van intercalant amb obres barroques de compositors del Segle d'Or espanyol, període en el qual es cantaven una àmplia varietat de danses i es ballaven romanços i villancets. Entre les obres seleccionades com a contrapunt dels temes de Serrat trobem l'ensalada de Mateu Fletxa *La bomba*, un dels primers madrigals escrits a la península Ibèrica; la cançó secular *Ojos que me desdeñáis* de José Marín; la *folia* titulada *Romerico florido* de Mateo Romero, o *Mortales que amáis* de José Cabanilles.

No únicament s'han seleccionat partitures del Barroc com a contrapunts per a les cançons de Serrat, el programa també inclou un arranjament per a arpa d'una de les peces de la *Música callada* de Frederic Mompou o arranjaments barrocs de dos temes tradicionals catalans com són la *Cançó del lladre* i *La presó de Lleida*, que el mateix Serrat va interpretar i incloure en un disc del 1968 titulat *Cançons tradicionals*.

Lourdes Morgades, periodista especialitzada en música

Biografies

Mariana Flores, soprano

©Jean-Baptiste Millot

Va estudiar a la Universidad de Cuyo (Argentina), amb Silvia Nasiff i Maria Teresa D'Amico. Posteriorment va prosseguir els estudis a la Schola Cantorum Basiliensis amb Rosa Domínguez.

Els darrers anys s'ha consolidat com a intèrpret imprescindible del repertori barroc, ha participat en produccions operístiques de l'Opéra de París, Grand Théâtre de Ginebra, Opéra Comique, Opéra de Dijon, Festival d'Ais de Provença i Teatro Colón de Buenos Aires. Treballa habitualment sota la direcció de Leonardo García Alarcón. També ha col·laborat, entre d'altres, amb Sir John Eliot Gardiner, Christina Pluhar, Vincent Dumestre, Teodor Currentzis i Gabriel Garrido.

Ha actuat als festivals més prestigiosos i ha cantat a tots els continents: a l'Àsia, Europa, a l'Amèrica del Sud; va acompanyar John Eliot Gardiner als Estats Units amb el seu *L'Orfeo* i *Vespres* el 2016. També ha fet gires per Austràlia amb l'Australian Brandenburg Orchestra.

En l'àmbit de l'òpera els darrers tres anys ha participat a *El Prometeo* de Draghi, *La finta pazza* de Saccati i *Il pallazzo incantato* de Luigi Rossi.

El mes de setembre del 2020 el Festival d'Ambronay li va oferir un concert "a la carta", en què el públic va triar les peces més belles dels recitals i els discos de la soprano: *Le donne di Cavalli*, *Sogno di una notte veneziana*, *Heroines of the venetian baroque*, *Teatro dei sensi...*

L'any 2021 Mariana Flores va celebrar el centenari d'Astor Piazzolla amb l'Orchestre Philharmonique de Radio France abans de la represa del Concert Monteverdi-Piazzolla als festivals de Saint Denis i Tannay amb Cappella Mediterranea.

Ha participat en nombrosos enregistraments que ha estat guardonats, entre els quals el llançament l'any 2021 de *Lamenti & sospiri* de Sigismondo d'India, *L'Orfeo* de Monteverdi i el 2022 *La finta pazza* de Saccati, abans de fer una gira europea amb aquesta òpera en què ja havia triomfat com a protagonista el 2019. També ha enregistrat un àlbum molt personal, amb cançons populars argentines, al costat de Quito Gato que s'ha de publicar aquest 2023.

María Hinojosa Montenegro, soprano

S'ha consolidat com un dels talents lírics més destacats dels darrers anys, tal com reflecteix una intensa activitat als principals festivals i sales d'Europa i Amèrica interpretant rols del repertori barroc, clàssic i contemporani.

Va iniciar els seus estudis de cant a la seva ciutat, Sabadell, amb M. Teresa Boix, i es llicencià en cant i lied a l'ESMUC amb les màximes qualificacions i el premi d'honor en el seu projecte final de carrera. El 2007 va destacar a *El dúo de La Africana*, dirigida per Xavier Alberti, a la temporada del Teatre Lliure, que li va valer la nominació al premi de millor actriu musical i va guanyar el premi de la crítica dels Premis Butaca del mateix any. El 2011 va ser distingida la seva participació a *La carta blanca* de Lluïsa Cunillé, novament com a millor actriu musical dels Butaca.

Ha cantat en molts dels més prestigiosos teatres i sales de concerts del món, com el Musikverein i Theater an der Wien, Arena de Verona, Teatro Colón de Buenos Aires, Opera

Philadelphia, Gran Teatre del Liceu, L'Auditori i Palau de la Música Catalana; Palau de la Música i Palau de les Arts de València; Salle Gaveau i Auditorium de la Maison de la Radio de París; Teatro Real, Teatro de la Zarzuela i Auditorio Nacional de Madrid, Festival de Granada, i a les òperes de Lausana, Montpeller, Vichy i Frankfurt. Col·labora amb prestigiosos grups de música antiga i orquestres dirigides, entre d'altres, per Pablo Heras Casado, Gabriel Garrido, Giovanni Antonini, Enrico Onofri, Ottavio Dantone, Francesco Corti, Stefano Montanari, Rinaldo Alessandrini, Fabio Biondi, Erich Höbarth, Sir Neville Marriner, Ivor Bolton, Josep Pons, Paul Daniel, Francesc Prat, Leonardo García Alarcón, Eduardo López Banzo, Martin Gester... En escena ha treballat amb Xavier Albertí, La Fura dels Baus, Comediants, Francisco Negrín, Robert Carsen, Kasper Holten, Lluís Pasqual, Lluïsa Cunillé, Rita Cosentino, Luis de Tavira, Juliette Deschamps i Alfred Kirchner.

En la seva activitat discogràfica destaca *Gli amori d'Apollo e di Dafne* de Cavalli, dirigida per

Gabriel Garrido; *De vez en cuando la vida* i *Peter Phillips, un inglés en la Flandes española*, amb Cappella Mediterranea (i direcció de Leonardo García Alarcón); *Juditha triumphans* de Vivaldi, dirigida per Ottavio Dantone, i les sarsueles barroques *La fontana del placer* de J. Castel, *Clementina* de L. Boccherini i *L'isola disabitata* de G. Bonno, dirigides per Pablo Heras-Casado (tots tres títols per a Harmonia Mundi); el DVD de l'òpera *La Salustia* de Pergolesi (Arthaus Musik); tres cedés amb l'Orquesta Barroca de Sevilla, sota la direcció d'Enrico Onofri i Vanni Moretto, així com també nombrosos enregistraments per a RNE, BBC Radio, Radio France i ORF. A més, ha enregistrat obres dels compositors catalans contemporanis Agustí Charles, Eduard Resina i Francesc Martí.

Entre els seus compromisos recents destaquen concerts amb Cappella Mediterranea a França, el rol titular de *L'emperadriu del Paral·lel* al TNC, l'espectacle *La Caramba* amb Forma Antiqua a Santander i Dubai, l'estrena absoluta d'*Andròmeda encadenada* d'Agustí Charles al Palau de la Música Catalana, amb un èxit de crítica enorme, i un programa doble amb l'RFG de *La serva padrona* i l'estrena absoluta d'*A sombra de cristal* de Fernando Buide. La seva agenda inclou noves col·laboracions amb l'OBC en una estrena absoluta de Joan Magrané; a l'apartat operístic, novament *Andròmeda* a Darmstadt, el rol de Fiordiligi de *Così fan tutte* al Teatro Calderón de Valladolid, la filla de *Cardillac* de Hindemith a l'Òpera d'Oviedo i dos rols protagonistes al Teatro de la Zarzuela: la dona a la posposada estrena absoluta de *Policías y ladrones* de Tomás Marco i Lucrecia en la recuperació de *Donde no hay violencia no hay culpa* de José de Nebra.

El seu objectiu artístic és oferir interpretacions ajustades i fidels a qualsevol repertori i estil vocal, des del naixement de la música fins al nostres dies, tot respectant-ne sempre el compositor, el seu temps, l'estil i la tècnica.

David Sagastume, contratenor

© Jose Aneand

Nascut el 1972, ha actuat com a contratenor, en directe i en enregistraments, amb el Ricercar Consort, Cappella Mediterranea, Les Sacqueboutiers de Tolosa de Llenguadoc, Ensemble Gilles Binchois i La Gran Chapelle, entre d'altres. Des de l'any 1998 és membre de La Capella Reial de Catalunya, dirigida per Jordi Savall.

Com a solista també ha actuat amb l'Orchestra of the Age of Enlightenment, Concert Français, Café Zimmerman, Netherlands Bach Society, dirigida per Gustav Leonhardt, i Euskal Barrokensemble, dirigit per Enrike Solinís.

La seva passió pel violoncel, pràctica a la qual ha dedicat molts anys, li va valer el premi extraordinari en l'examen final de la seva promoció, instrument amb el qual continua gaudint. Alhora va estudiar clavicèmbal, viola de gamba, música de cambra i composició, així com estudis de cant amb R. Levitt i Carlos Mena.

Durant els seus estudis va ser membre del Conjunt Instrumental Jesús Guridi, dedicat principalment a la interpretació musical dels segles XX i XXI. També va ser membre de la Jove Orquestra d'Euskal Herria (EGO) durant diversos anys. Sovint col·labora amb l'Orquestra Simfònica d'Euskadi.

Ha cantat en escenaris tan diversos com l'Òpera de Sydney, Palau de Versalles, Carnegie Hall de Nova York, Walt Disney Concert Hall de Los Angeles, Simfònica de Chicago, Philharmonie de París, Palau de la Música Catalana, Konzerthaus de Viena, Concertgebouw d'Amsterdam, i a les Missions de Chiquitos a Bolívia, Festival de Cartagena d'Índies, Alhambra de Granada i Palau Reial de Fes.

És membre fundador del grup Intonaciones, especialitzat en la interpretació del repertori polifònic hispànic dels segles XVI i XVII.

Valerio Contaldo, tenor

© Francois de Maleissye

Nascut a Itàlia, es va formar amb Gary Magby al Conservatori de Lausana. Fou guardonat per les fundacions Madeleine Dubuis et Solidarvox de Sion, la Fundació Colette Mosetti de Lausana i va ser finalista de l'Internationaler Bach Wettbewerb de Leipzig el 2008. Va debutar en el paper principal de *L'Orfeo* de Monteverdi, en concert amb la Cappella Mediterranea i sota la batuta de Leonardo García Alarcón, a Brussel·les, Rotterdam i Saint-Denis, així com amb el Concerto Italiano de gira per la Xina sota la direcció de Alessandrini.

En temporades anteriors ha cantat els papers de Fellah i primer comerciant (*Mârrouf, sabater del Caire* de H. Rabaud) a l'Opéra de Bordeus i a l'Opéra Comique, sota la direcció de M. Minkowski; Acis i Damon (*Acis & Galatea* de Händel) a Salzburg, amb el Cor de Músics del Louvre; Oronte (*Alcina*) a l'Òpera de Biel; Ferrando (*Così fan tutte*) a les òperes de Niça i de Magdeburg; Ecclitico (*Il mondo della Luna* de Haydn) al Festival de Sédières. En concert, ha cantat *Il trionfo della divina giustizia* (Porpora) a l'Opéra Royale de Versailles; *Passió segons sant Mateu* de Bach a Holanda; *Passió segons sant Joan*, amb Les Musiciens du Louvre; *Requiem* de Mozart a Lió, Avinyó i Ambronay; *Vèspres* de Monteverdi a Beaune. Més recentment ha interpretat el paper de Diomedes (*La folle supposée* de Saccati) a l'Opéra de Dijon i al Victoria Hall de Ginebra, la *Missa en Si menor* de Bach a Versailles i Dijon amb Cappella Mediterranea, la *Novena Simfonia* de Beethoven amb l'Orquestra Gulbenkian a Lisboa. L'any 2021 interpretà el paper principal de *L'Orfeo* amb l'Orquestra del Festival de Budapest a Budapest i al Grand Théâtre de Ginebra, el paper de Lurcanio (*Ariodante* de Händel) amb Les Musiciens du Louvre, els rols de Ferrau i Astolfo (*Il palazzo incantato* de Rossi) a l'Opéra de Dijon, Opéra Royale de Versailles, Opéra de Nancy i al Théâtre de Caen.

El 2022-23 la seva agenda inclou Testo (*Il combattimento di Tancredi*) al Festival d'Ais de Provença (amb direcció de S. Daucé), i reestrena als teatres de Caen i l'Athénée novament com a Ferrau i Astolfo de *Il palazzo incantato* de Rossi a l'Opéra de Nancy, Morphée (*Atys* de Lully) al Grand Théâtre de Ginebra i Versailles, *Vèspres* de Monteverdi, *L'Orfeo* i l'Evangelista (*Passió segons sant Joan*) amb Cappella Mediterranea, reestrena de *La finta pazza* a Amsterdam, Anvers... i concerts amb l'Orchestre Philharmonique de Radio France, Les Epopées, Accentus, Cappella Mediterranea... I serà Oronte (*Alcina*) de gira amb Les Musiciens du Louvre.

Hugo Oliveira, baix

Nascut a Lisboa, la seva col·laboració amb la Porto Opera Studio l'ha dut a participar en produccions com ara *Joaz* de Benedetto Marcello, sota la batuta de Richard Gwilt; *L'ivrogne corrigé* (Lucas) de Gluck, amb Jeff Cohen; *Melodies estranhas* d'António Chagas Rosa, sota la direcció de Stephan Asbury. També ha interpretat *Frankenstein!* de Heinz-Karl Gruber, sota la batuta de Pierre-André Valade (Remix Ensemble), i el 2006 ho va fer amb la London Symphony Orchestra, dirigida per François-Xavier Roth al Barbican Centre de Londres.

Al prestigiós cicle NPS del Concertgebouw d'Amsterdam va interpretar *La Wally* (Pedone) de Catalani i *Samson et Dalila* (segon filisteu) de Saint-Saëns, totes dues sota la direcció de Giuliano Carella, i *Lohengrin* (Dritte Edler) de R. Wagner, sota la batuta de Jaap van Zweden. El 2010 va cantar el paper titular d'*Un retour* d'Oscar Strasnoy al Festival d'Ais de Provença, sota la direcció de Roland Harabaydian.

Altres rols operístics seus inclouen els títols de *Le nozze di Figaro* (Figaro) de Mozart, al Coliseu de Porto, sota la direcció de Young-min Park; *Les malheurs d'Orphée* (Orfeu) de Milhaud, a la Cité de la Musique de París; *L'enfant et les sortilèges* (Fauteuil) de Ravel, sota la batuta de Wayne Marshall, al Concertgebouw; *Dido i Enees* (Enees) de Purcell; *Venus i Adonis* (Adonis) de John Blow; *Le Carnaval et la folie* (Momus) de Destouches; *L'Orfeo* (Plutone) de Monteverdi, amb Divino Sospiro (dirigit per Enrico Onofri), i, com a Caront, amb l'Akadêmia (Françoise Lasserre), a Delhi i París; i *Rappresentazione di anima et di corpo* de Cavalieri, a la Staatsoper de Berlín (René Jacobs).

En oratori, el seu repertori inclou el *Requiem* de Mozart, amb l'Orquestra Gulbenkian, sota la batuta de Michel Corboz; *Die Legende von der Heiligen Elisabeth* de Liszt, amb Guennadi Rozhdestvensky; *Missa en Do menor* de Mozart, amb l'ONLP, sota la direcció de Sascha Goetzel; *Requiem* de Brahms, amb Marcus Creed; *Les noces* de Stravinsky, amb Rob Vermeulen, i *Pulcinella* de Stravinsky, amb Martin André. Ha interpretat *Cantates* de J. S. Bach amb l'Orquestra Gulbenkian, sota la direcció de Ton Koopman; la *Passió segons sant Joan* de Bach, amb l'Orchestra of the Eighteenth Century, sota la direcció de Frans Brüggen, i l'oratori *Solomon* de Händel, sota la batuta de Paul McCreesh.

Hugo Oliveira també ha actuat amb Jordi Savall (Le Concert des Nations), Václav Luks (Collegium 1704), L'Arpeggiata (Christina Pluhar), Jos van Veldhoven (Nederlands Bach Society), Joana Carneiro (Orquestra Simfònica Portuguesa), Paul Dombrecht (Il Fondamento), Bruno Weil (Wallfisch Band), Klaas Stok (Concerto d'Amsterdam), Gabriel Garrido (Ensemble Elyma), Lawrence Cummings i Christophe Rousset.

Cappella Mediterranea

©Franck Juery

En poc menys de vint anys s'ha consolidat com un dels conjunts més destacats en el camp de la interpretació de música barroca i clàssica. Les seves qualitats quant a so, compromís, finor i color són unànimement apreciades pel públic que té l'oportunitat d'escoltar-la i són aclamades per la crítica d'arreu del món.

Leonardo García Alarcón va crear aquest conjunt l'any 2005 per afrontar tots els repertoris del món llatí. Entre el madrigal i la gran òpera, Cappella Mediterranea actua amb petita o gran formació, d'acord amb les necessitats de les obres interpretades.

A partir dels repertoris italià i espanyol, el conjunt segueix l'ímpetu de les múltiples curiositats del seu director, interessat igualment en la interpretació de compositors francesos, flamencs o germànics.

Si el repertori íntim de madrigals de Claudio Monteverdi, Barbara Strozzi, Sigismondo d'India o Jacques Arcadelt posa en relleu llaütistes, violagambistes o violinistes barrocs, aplegats al voltant del clavicèmbal i l'orgue de Leonardo García Alarcón, és sens dubte el descobriment o el redescobriment d'un repertori més ampli el que ha establert la reputació internacional de Cappella Mediterranea.

Així, les recreacions d'*Il diluvio universale* i *Nabucco* de Michelangelo Falvetti al Festival d'Ambronay, seguides d'*El Prometeo* d'Antonio Draghi, *La finta pazza* de Francesco Saccati i *Il palazzo incantato* de Luigi Rossi a l'Opéra de Dijon (abans de les reposicions que es van programar a Nancy, Ginebra i a l'Opéra Royal de Versailles) van revelar al públic obres inèdites o desconegudes, fites essencials en la història de l'òpera.

En aquest repertori, els músics de Cappella Mediterranea participen en la recerca de Leonardo García Alarcón sobre les idees d'autenticitat, articulació i encarnació musical.

La seva atracció per totes les formes de teatralitat els ha portat a participar plegats en les sorprenents *Indes galantes* de Rameau, amb coreografia de Bintou Dembélé i direcció de Clément Cogitore, que va triomfar a l'Opéra Bastille el 2019, o en una relectura d'*Atys* de Lully, coreografiada i dirigida per Angelin Preljocaj (Ginebra i Versailles, 2022). Aquestes incursions en la música francesa no oculten el nucli del repertori de Cappella Mediterranea, és a dir, Monteverdi, amb *L'Orfeo* en primer lloc, que s'ha reestrenat en nombroses ocasions (i enregistrat amb Valerio Contaldo en el paper principal) i *L'incoronazione di Poppea* (Ais de Provença, 2022, reestrenat a Versailles el gener del 2023), però també Francesco Cavalli: *Elena* (Ais de Provença el 2013), *Eliogabalo*, a l'Opéra de París (2016), *Il Giasone* (Ginebra, 2017) i *Erismena* (Ais de Provença, 2017).

El repertori sacre és un altre dels eixos del conjunt. Els *Vespro della Beata Vergine* de Monteverdi i la *Missa en Si menor* i la *Passió segons sant Mateu* de Bach han fet viure moments especialment intensos, gràcies sobretot a la col·laboració del conjunt amb el Cor de Cambra de Namur, del qual Leonardo García Alarcón és el director artístic des del 2010.

Més recentment, el conjunt s'ha obert al repertori contemporani amb la primera gran composició de Leonardo García Alarcón: l'oratori *La Passione di Gesù*, una obra poderosa i molt personal, que va ser rebuda amb entusiasme a Ambronay i Ginebra la tardor del 2022, i que s'interpretarà al Festival de Saint-Denis i a la Sala de Concerts de Namur el juny del 2023.

La seva agenda aquest 2023 inclou les estrenes d'*Il dono della vita eterna*, oratori d'Antonio Draghi, i *Jérusalem délivrée*, òpera de Philippe d'Orléans, amb el Centre de Musique Baroque de Versailles.

La discografia de Cappella Mediterranea inclou més d'una trentena d'enregistraments aclamats per la crítica, per als segells Ambronay Editions, Naïve, Ricercar i Alpha Classics. El 2021 es va publicar *L'Orfeo* de Monteverdi i *Lamenti & sospiri* de Sigismondo d'India amb Mariana Flores i Julie Roset, i el 2022 *La finta pazza* de Saccati, amb Mariana Flores, en el marc d'una *première* mundial. El 2023 està prevista l'estrena d'*Amore siciliano*, una “petita *Tosca*” basada en la música de la Itàlia dels segles XVII i XVIII.

Integrants:

Amandine Solano, violí
Laura Corolla, *violí*
Margaux Blanchard, *viola da gamba*
Diana Vinagre, *violoncel*
Eric Mathot, *contrabaix*
Rodrigo Calveyra, *cornetto, flauta*
Mónica Pustilnik, *guitarra*
Quito Gato, *guitarra*
Marie Bournisien, *arpa*

Cappella Mediterranea compta amb el suport del Ministeri de Cultura - DRAC Auvergne Rhône Alpes, la Regió Auvergne-Rhône-Alpes, l'Ajuntament de Ginebra, una fundació familiar suïssa, una fundació privada Ginebra, el seu Cercle d'amics i els eu Cercle d'empresaris amb Diot-Siaci, Chatillon Architects, Synapsys, Quinten i 400 socis.

Aline Foriel-Destezet és la principal mecenes de Cappella Mediterranea.

El conjunt és membre de FEVIS (Federació de Conjunts Vocals i Instrumentals Especialitzats) i del CNM (Centro Nacional de la Música).

Leonardo García Alarcón, director

©Jean-Louis Fernandez

Nascut a l'Argentina, és director d'orquestra, clavecinista i compositor. Ha esdevingut amb pocs anys una figura clau del món de la música i l'òpera, des de l'Opéra National de París al Teatro Colón de Buenos Aires, però sense oblidar el Grand Théâtre de Ginebra, ciutat on va començar la seva carrera.

Després dels estudis a l'Argentina, el 1997 es traslladà a Europa i va ingressar al Conservatori de Ginebra, a la classe de la clavecinista Christiane Jaccottet. Sota el mestratge de Gabriel Garrido s'endinsà en l'aventura barroca. Així, el 2005 va crear el seu conjunt Cappella Mediterranea per explorar la música barroca italiana, espanyola i hispanoamericana, tot ampliant considerablement el repertori que tenia fins aleshores. Resident del Festival d'Ambronay, hi obtingué els primers èxits, especialment el redescobriment el 2010 de l'oratori de Michelangelo Falvetti *Il diluvio universale*. El mateix any assumí la direcció del Cor de Cambra de Namur, reconegut com un dels millors grups corals barrocs actuals, i el 2014 fundà l'Orquesta Millenium, que dedica una gran part de l'activitat a la interpretació dels oratoris de G. F. Händel.

També ha redescobert moltes òperes de F. Cavalli: *Eliogabalo* a l'Opéra National de París, amb posada en escena de Tomas Jolly el 2016; *Il Giasone*, al Grand Théâtre de Ginebra el 2017, amb posada en escena de Serena Sinigaglia; *Elena*, posada en escena per Jean-Yves Ruf, i *Erismena*, amb posada en escena de Jean Bellorini, al Festival d'Art Lyrique d'Ais de Provença, el 2013 i el 2017, respectivament.

A l'Opéra de Dijon, per a *El Prometeo* d'Antonio Draghi el 2018, posada en escena de Gustavo Tambascio i Laurent Delvert, va compondre la música del tercer acte, atès que els manuscrits estan perduts, i *La finta pazza* de Francesco Saccati el 2019, amb posada en escena de Jean-Yves Ruf.

Cal afegir-hi *Alcina* de G. F. Händel, posada en escena de Serena Sinigaglia, a l'Opéra National de la Lorena (Nancy) el 2020, i *Il palazzo incantato* de Luigi Rossi el 2020, amb posada en escena de Fabrice Murgia, en una coproducció entre l'Opéra National de la Lorena i l'Opéra Royale de Versailles el 2021.

El 2019 va dirigir l'òpera *Les indes galantes* de J-Ph. Rameau, a l'Opéra National de París, Opéra Bastille, amb posada en escena de Clément Cogitore i coreografia de Bintou Dembélé, producció per la qual ha estat reconegut com a millor director d'orquestra dels Premis Forum Opéra.

El 2022 va dirigir a Ginebra i Versailles una nova producció de la cèlebre òpera de J. B. Lully *Atys*, en una versió completament coreogràfica d'Angelin Preljocaj; la *Passió segons sant Mateu* de J. S. Bach, amb la Cappella Mediterranea, a La Seine Musicale de París i a l'Opéra de Dijon, amb crítiques molt favorables. Va tornar al Festival d'Ais de Provença amb *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi, amb posada en escena de Ted Huffman; el setembre del 2022 va dirigir per primera vegada l'Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam en la seva gala anual, amb *Acis and Galatea* de Händel (orquestració de Mozart), amb posada en escena de Pierre Audi.

El mateix 2022 va encetar un nou capítol en la seva carrera amb l'estrena de l'oratori *La Passione di Gesù*, la seva primera gran composició contemporània, que va ser molt ben acollida pel públic del Festival d'Ambronay i al Victoria Hall de Ginebra, i que tornarà a interpretar al Festival de Saint-Denis i al Grand Manège de Namur aquest 2023.

Palau
de la Música
Catalana

Abonaments
a la carta
a partir de
3 concerts!

La Patètica de Txaikovski
amb musicAeterna & Currentzis

Cantates de Bach
amb Les Arts Florissants & Agnew

Goyescas de Granados
amb Javier Perianes

Juan Diego Flórez

Il Tamerlano de Vivaldi
amb l'Accademia Bizantina & Dantone

Seong-Jin Cho, piano

Patricia Kopatchinskaja & Fazil Say

Joyce DiDonato & Il Pomo d'Oro

Xavier Sabata & Vespres d'Arnadí

Juan de la Rubia & Cor de Cambra del Palau

Wagnerisme
amb l'Orquestra del Gran Teatre
del Liceu & Pons

Abonaments a la carta fins al 15% de descompte

Textos

De vez en cuando la vida

Joan Manuel Serrat

De vez en cuando la vida, nos besa en la boca
Y a colores se despliega, como un atlas.

Nos pasea por las calles en volanta,
Y nos sentimos en buenas manos;

Se hace de nuestra medida, toma nuestro paso
Y saca un conejo de la vieja chistera
Y uno es feliz como un niño
Cuando sale de la escuela.

De vez en cuando la vida, toma conmigo café
Y está tan bonita que da gusto verla.
Se suelta el pelo y me invita
A salir con ella a escena.

De vez en cuando la vida, se nos brinda en cueros
Y nos regala un sueño, tan escurridizo
Que hay que andarlo de puntillas
Por no romper el hechizo.

De vez en cuando la vida, afina con el pincel
Se nos eriza la piel y faltan palabras
Para nombrar lo que ofrece
A los que saben usarla.

De vez en cuando la vida, nos gasta una broma
Y nos despertamos, sin saber qué pasa,
Chupando un palo sentados
Sobre una calabaza.

Esta vez Cupidillo

Francesc Valls

Esta vez, Cupidillo,
¡Vaya de chanza!
Que no son para siempre
Ansias, lamentos,
Sustos y rabias.
¡Vaya pues de bureo!,
¡Vaya! vaya de chanza!
Muy buena me la has urdido,
Rapaz el de malas mañas,
Mas, por Dios, que en mi frescura
Haras muy pobre ganancia.
No te enoje, Cupido, (no, no)
Sufrelas, vaya;
Que aunque son burlas,
No son pesares.

Piensas que es para dos veces
Aquella vida obstinada,
De andar uno hecho alma en pena
Por más que le sobre gracia.

No te enoje, Cupido, (no, no)
Sufrelas, vaya;
Que aunque son burlas,
No son pesares.

Pero bien sabes, traidor,
Que esto todo va de chanza
Y que llevo, aunque me pesa
Un perdegoncillo al ala.

No te enoje, Cupido, (no, no)
Sufrelas, vaya;
Que aunque son burlas,
No son pesares.

Pare

Joan Manuel Serrat

Pare,
Digueu-me què li han fet al riu que ja no canta.
Rellisca com un barb mort sota un pam d'escuma blanca.

Pare,
Que el riu ja no és el riu.
Pare,
Abans que torni l'estiu i amagui tot el que és viu.

Pare,
Digueu-me què li han fet al bosc
Que no hi ha arbres a l'hivern no tindrem foc
Ni a l'estiu lloc per aturar-se.

Que el bosc ja no és el bosc, pare,
Abans de que no es faci fosc, ompliu de vida el rebost.

Sense llenya i sense peixos, pare,
Ens caldrà cremar la barca,
Llaurar el blat entre les engrunes, pare
I tancar amb tres panys la casa

I deia vostè, pare,
Si no hi ha pins no es fan pinyons
Ni cucs, ni ocells.

Pare,
On no hi ha flors no es fan abelles, cera, ni mel.

Pare,
Que el camp ja no és el camp.
Pare,
Demà del cel plourà sang.
El vent ho canta plorant.

Pare,
Ja són aquí... Monstres de carn amb cucs de ferro.

Pare,
No, no tingeu por,
I digueu que no, que jo us espero.

Pare,
Que estan matant la terra.
Pare,
Deixeu de plorar
Que ens han declarat la guerra.

Mortales que amáis

Joan Baptista Cabanilles

Mortales que amáis
A un Dios inmortal.
Llorad su pasión,
Si hay en vuestros ojos
Pasión de llorar.
El Sol está triste,
Su aurora en afán;
En golfos de penas
Toda se ve un mar.

¡Ay! ¡que se anega!
¡Socorro, piedad!
Que el llanto es crecido,
Copioso el raudal,
Y repite con ansias:
No, no hay dolor igual,
A vuestra querida,
Que falta la vida,
Si Vos le faltáis.
No, no puede más que
Gemir, sentir y penar.

¡Oh recompensa infinita!
Que fenezca lo inmortal,
Y deuda del primer hombre,
Hoy la paga el nuevo Adán.
Su amor, que lo quiere,
Obra esa fineza:
Tu tener la culpa
Y Él pagar la pena.

Romance de Curro "el palmo"

Joan Manuel Serrat

La vida y la muerte
Bordada en la boca
Tenía Merceditas
La del guardarropa.

La del guardarropa
Del tablado del 'Lacio',
Un gitano falso
Ex-bufón de palacio.

Alcahuete noble
Que al oír los tiros
Recogió sus capas
Y se pegó el piro.

Se acabó el jaleo
Y el racionamiento
Le llenó el bolsillo
Y montó este invento,

En donde 'El Palmo'
Lloró cantando...

Ay, mi amor,
Sin ti no entiendo el despertar.
Ay, mi amor,
Sin ti mi cama es ancha.
Ay, mi amor
Que me desvela la verdad.
Entre tú y yo, la soledad
Y un manojillo de escarcha.

Mil veces le pide...
Y mil veces que 'nones'
De compartir sueños
Cama y macarrones.

Le dice burlona...
... 'Carita gitana,
Cómo hacer buen vino
De una cepa enana.'

Y Curro se muerde
Los labios y calla
Pues no hizo la mili
Por no dar la talla.

Y quien calla, otorga,
Como dice el dicho,
Y Curro se muere
Por ese mal bicho.

¡Ay! quién fuese abrigo
Pa' andar contigo...

Ay, mi amor,
Sin ti no entiendo el despertar.
Ay, mi amor,
Sin ti mi cama es ancha.
Ay, mi amor
que me desvela la verdad.
Entre tú y yo, la soledad
Y un manojillo de escarcha.

Buscando el olvido
Se dio a la bebida,
Al mus, las quinielas...
Y en horas perdidas

Se leyó enterito
A Don Marcial Lafuente,
Por no ir tras su paso
Como un penitente.

Y una noche, mientras
Palmeaba farrucas,
Se escapó Mercedes
Con un 'curapupas'

De clínica propia
Y Rolls de contrabando
Y entre palma y palma
Curro fue palmando.

Entre cantares por soleares.

Ay, mi amor,
Sin ti no entiendo el despertar.
Ay, mi amor,
Sin ti mi cama es ancha.
Ay, mi amor
Que me desvela la verdad.
Entre tú y yo, la soledad
Y un manojillo de escarcha.

Quizá fue la pena
O falta de hierro...
El caso es que un día
Nos tocó ir de entierro.

Pésames y flores
Y una lagrimita
Que dejó ir la Patro
Al cerrar la cajita.

A mano derecha
Según se va al cielo,
Veréis un tablao
Que montó Frascuelo,

En donde cada noche
Pa' las buenas almas
El Currito 'El Palmo'
Sigue dando palmas.

Y canta sus males por 'celestiales'.

Ay, mi amor,
Sin ti no entiendo el despertar.
Ay, mi amor,
Sin ti mi cama es ancha.
Ay, mi amor
Que me desvela la verdad.
Entre tú y yo, la soledad
Y un manojillo de escarcha.

La cançó del lladre

Cançó popular catalana d'autor anònim

Quan jo n'era petitet
Festejava i presumia,
Espardenya blanca al peu
I mocador a la falsia.

Adéu, clavell morenet!
Adéu, estrella del dia!

I ara, que ne sóc grandet,
M'he posat a mala vida.
Me só posat a robar,
Ofici de cada dia.

Vaig robar un tragner
Que venia de la fira,
Li prenguí tots els diners
I la mostra que duia.

Quan he tingut prou diners,
He robat també una nina,
L'he robada amb falsedat,
Dient que m'hi casaria.

La justícia m'ha pres
I en presó fosca en duia.
La justícia m'ha pres
I em farà pagar amb la vida.

Ojos pues me desdenáis José Marin

Ojos pues me desdeñais,
no me mireis,
pues no quiero que logreis
el ver como me matais.
Y si ceño y el rigor
ojos mirad que es locura
arriesgar vuestra hermosura
por hazerme un disfavor
si no os corrige el temor
de la gala que os quitais.

La Bomba Mateu Fletxa, el vell

¡Bomba, bomba, y agua fuera!
¡Vayan los cargos al mar
Que nos ymos anegar!
¡Do remedio no se espera!
¡A bescota socorred!
¡Vosotros id al timon!
¡Qué espacio! ¡Corred, corred!
¿No veis nuestra perdición?
Essas gúmenas cortad
Porque se amaine la vela.

¡Hazia acá contrapesad!
¡Oh, que la nave se asuela!
¡Mandad calafetear
Que quizá dará remedio!
¡Ya no ay tiempo ni lugar,
que la nau se abre por medio!
¿Qué haremos? ¿Si aprovechará nadar?
¡Oh, que está tan bravo el mar,
Que todos pereçeremos!
Pipas y tablas tomemos.

Mas, triste yo, ¿que haré?
Que yo, que no sé nadar, moriré!
Virgen madre, yo prometo
Rezar con tino tus horas.
Si, Juan, tu escapas,
Hiermo moras.
Monserrate luego meto.

Yo, triste, ofrezco también,
En saliendo deste lago,
Ir descalço a Santiago,
Eu yendo a Jerusalén.
¡Santa Virgen de Loreto!
¡Sant Ginés, socorred nos!
¡Que me ahogo, santo Dios!
¡Sant Elmo, santo bendito!
¡Oh, virgen de Guadalupe,
Nuestra maldad no te ocupe.

¡Señora de Monserrate,
Oy, señora y gran rescate!
¡Oh gran socorro y bonança!
¡Nave viene en que escapemos!
¡Allegad, allegad que pereçeremos!
¡Socorred, no aya tardança!
¡No sea un punto detenido,
Señores, esse batel!
¡Oh, qué ventura he tenido,
Pues que pude entrar en él!
Gratias agamus Domino
Deo nostro. Dignum et justum est,
De tan grande beneficio
Reçebido en este dia.

Cantemos con alegría
Todos hoy por su servicio.
¡Ea, ea, sus, empecemos!
Empieça tú, Gil Piçarra,
A tañer con tu guitarra
Y nosotros te ayudaremos.
Esperad que esté templada.
Tiemplala bien, hi de ruin.

Dendén, dendén, dindirindín.
¡Oh, como está destemplada!
¡Acaba, maldito, ya!

Dendén, dendén, dindirindín.
¡Es por demás!
Sube, sube un poco más.

Dendén, dendén. dindirindín.
¡Muy bien está!
Ande pues, nuestro apellido,

El tañer con el cantar
Concordes en alabar
A Jesús rezién nacido.

Dindirindín, dindirindín.
Bendito el que ha venido
A librarnos de agonía
Bendito sea este día
Que nació el contentamiento.
Remedia su advenimiento
Mil enojos.

Dindirindín, dindirindín
Benditos sean los ojos
Que con piedad nos miraron
Y benditos. que ansi amansaron
Tal fortuna .
No quede congoxa alguna,
Demos prissa al navegar
Poys o vento nos ha de llevar.

¡Garrido es el vendaval!
No se vio bonança igual
Sobre tan gran desatiento.
Bien ayas tú, viento,
Que así me ayudas contra fortuna.
Gritá, gritá, todos a una
Gritá: ¡Bonança, bonança, salvamento!
Miedo ovistes al tormento.

No tuviendo ya sperança.
¡O modicae fidei!
Ello está muy bien así.
Gala es todo, a nadie hoy duela
La gala chinela la gala chinela.
Mucho prometemos en tormenta fiera

Mas, luego ofrecemos infinita çera.
De la gala chinela, la gala chinela.
A Dios, señores! A la vela!
Nam si pericula sunt in mari,
Pericula sunt in terra
Et pericula in falsis fratribus.

La presó de Lleida

Cançó popular catalana d'autor anònim

A la ciutat de Lleida
N'hi ha una presó
De presos mai n'hi manquen;
Petita, bonica
Prou n'hi porta el baró
Lireta, liró.

Cent i cinquanta presos
Canten una cançó
La nina se'ls escolta
Petita, bonica
De dalt del mirador
Lireta, liró.

Canteu, canteu, bons presos
D'ací us en trauré jo
Aniré a veure el meu pare
Petita, bonica
Recaptaré el perdó
Lireta, liró.

Ai, pare, lo meu pare
Jo vos demano un do
Ai, pare, lo meu pare
Petita, bonica
Les claus de la presó
Lireta, liró.

Ai, filla Margarida
Demà els penjaré tots
Ai, pare, lo meu pare
Petita, bonica
Pengeu-m'hi a mi tot
Lireta, liró.

I a cada cap de forca
Poseu-hi un ram de flors
Perquè la gent quan passi
Petita, bonica
Sentin la bona olor
Lireta, liró.

Romero florido

Mateo Romero

Romerico florido coge la nina el
amor de sus ojos perlas cogía.
La que es el lucero de nuestro
lugar, flores va a buscar de amor
verdadero y la del romero que es
azul y blanca, cual la mano franca
de quien la coge, coge la nina...

Aquellas pequeñas cosas

Joan Manuel Serrat

Uno se cree
que las mató
el tiempo y la ausencia.
Pero su tren
Vendió boleto
De ida y vuelta.

Son aquellas pequeñas cosas,
Que nos dejó un tiempo de rosas
En un rincón,
En un papel
O en un cajón.

Como un ladrón
Te acechan detrás
De la puerta.
Te tienen tan
A su merced
Como hojas muertas.

Que el viento arrastra allá o aquí,
Que te sonríen tristes y
Nos hacen que
Lloremos cuando
Nadie nos ve.

Mediterraneo

Joan Manuel Serrat

Quizá porque mi niñez
Sigue jugando en tu playa,
Y escondido tras las cañas
Duerme mi primer amor.

Llevo tu luz y tu olor
Por donde quiera que vaya,
Y amontonado en tu arena
Guardo amor, juegos y penas.

Yo,
Que en la piel tengo el sabor
Amargo del llanto eterno,
Que han vertido en ti cien pueblos
De Algeciras a Estambul,
Para que pintes de azul
Sus largas noches de invierno.
A fuerza de desventuras,
Tu alma es profunda y oscura..
A tus atardeceres rojos
Se acostumbraron mis ojos
Como el recodo al camino...

Soy cantor, soy embustero,
Me gusta el juego y el vino,
Tengo alma de marinero...

¿Qué le voy a hacer, si yo
Nací en el Mediterráneo?

Y te acercas, y te vas
Después de besar mi aldea.
Jugando con la marea
Te vas, pensando en volver.

Eres como una mujer
Perfumadita de brea
Que se añora y que se quiere
Que se conoce y se teme.

Ay..
Si un día para mi mal
Viene a buscarme la parca.
Empujad al mar mi barca
Con un levante otoñal
Y dejad que el temporal
Desguace sus alas blancas.

Y a mí enterradme sin duelo
Entre la playa y el cielo...
En la ladera de un monte,
Más alto que el horizonte.
Quiero tener buena vista.

Mi cuerpo será camino,
Le daré verde a los pinos
Y amarillo a la genista...

Cerca del mar. Porque yo
Nací en el Mediterráneo...

També et pot interessar...

Palau Òpera

30.05.34 - 19 h

Sala de Concerts

Il Tamerlano de Vivaldi

Arianna Vendittelli, soprano

Delphine Galou, mezzosoprano

Sophie Rennert, mezzosoprano

Marina de Liso, mezzosoprano

Filippo Mineccia, contratenor

Bruno Taddia, baríton

Accademia Bizantina

Ottavio Dantone, director

Preus: de 25 a 70 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Jordi Gual i Solé – Maria José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

